

הגוי מקרבן נזירות, בהכרח שהוא בא למעט מעיקר נזירות, וזו היא ששנינו במשנתנו: הגויים אין להם נזירות.

ואכתי מקשינן: אימא לדרוש את הכתוב בנזירות כמו בערכין ש"בני ישראל" בא למעט, ו"איש" בא לרבות, וכך נדרוש:

לכך מיעטה התורה "בני ישראל" כדי ללמד: בני ישראל נזירות עולם, ואין הגויים נזירות עולם —

יכול לא יהו הגויים נזירים כלל ואפילו נזירות לזמן קצוב, לפיכך תלמוד לומר: "איש"?!⁵

אמר תירץ רבי יוחנן: מי כתיב שם "נזיר עולם",⁶ עד שנאמר שהכתוב בא למעט את הגויים רק מנזירות עולם?!⁵

ואכתי מקשינן: אימא לכך מיעטה התורה "בני ישראל" כדי ללמד: בני ישראל מדירין בניהם בנזיר כמבואר במשנה לעיל כח ב, ואין הגויים מדירין בניהם בנזיר.

יכול לא יהו הגויים נזירים כלל, לפיכך תלמוד לומר: "איש", ועל דרך שדרשנו בפרשת ערכין?!⁵

ומשנינן: האמר רבי יוחנן "הלכה למשה

שמה תאמר: "בני ישראל" בא למעט: בני ישראל נזירין ומביאין קרבן, ואין הגויים נזירין ומביאין קרבן —

ואילו ריבוי ד"איש" בא לומר: יכול אף לא יהו הגויים נזירין כלל, לפיכך תלמוד לומר "איש"?!⁵

אמרי בני הישיבה שאי אפשר לומר כן, ומשום:

דאי משום קרבן, כלומר: אם באת לומר ש"בני ישראל" בא למעט את הגוי מקרבן נזירות, הרי דין זה לא מהכא נפקא ליה, אלא מהתם [אין דין זה נלמד מכאן אלא ממקום אחר], כלומר: כבר ידענו למעט את הגוי מקרבן נזירות ממקום אחר, ואין צריך "בני ישראל" כדי למעטו —

דהרי תניא במנחות עג ב, כתיב: "איש איש מבני ישראל אשר יקריב קרבנו לכל נדריהם ולכל נדבותם אשר יקריבו לה' לעולה", ודרשינן: מה תלמוד לומר "איש איש" לרבות את הגויים שנודרין נדרים ונדבות כישאל; "אשר יקריבו לה' לעולה": אין לי אלא עולה וכו', אם כן מה תלמוד לומר: "לעולה", כדי ללמד: פרט לקרבן נזירות שאין הגוי מביא, דברי רבי יוסי הגלילי.⁵

והיות ולא נצרך "בני ישראל" כדי למעט את

6. נתבאר לפי פשוטו; ויש לומר עוד, שבכל הפרשה לא נזכרה "נזירות עולם" שאין הפרשה מדברת בנזירות זו, שהרי הכתוב אומר: "כל ימי נדר נזרו תער לא יעבור על ראשו עד מלאת הימים אשר יזיר לה' קדוש יהיה גדל פרע שער ראשו", ואילו נזיר עולם מיקל בתער כשהכביד שערו.

5. הקשו התוספות: כיון שלפי האמת אין לגויים נזירות כלל, אם כן למה לי "לעולה" למעטם מקרבן נזירות?! ותירצו: ללמד שלא יביא גוי קרבנות נזירות כדי לפטור ישראל מקרבנותיו, ואולם נשארו בצ"ע.